

Publikatieblad

van de Europese Gemeenschappen

ISSN 0378-7087

L 243

38e jaargang

11 oktober 1995

Uitgave
in de Nederlandse taal

Wetgeving

Inhoud

I *Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing*

- ★ Richtlijn 95/22/EG van de Raad van 22 juni 1995 houdende wijziging van Richtlijn 91/67/EEG inzake veterinairerechtelijke voorschriften voor het in de handel brengen van aquicultuurdieren en aquicultuurprodukten 1
- ★ Richtlijn 95/23/EG van de Raad van 22 juni 1995 tot wijziging van Richtlijn 64/433/EEG betreffende de gezondheidsvoorschriften voor de produktie en het in de handel brengen van vers vlees 7
- ★ Richtlijn 95/24/EG van de Raad van 22 juni 1995 houdende wijziging van de bijlage van Richtlijn 85/73/EEG inzake de financiering van de keuringen en veterinaire controles van dierlijke produkten zoals bedoeld in bijlage A van Richtlijn 89/662/EEG en in Richtlijn 90/675/EEG 14
- ★ Richtlijn 95/25/EG van de Raad van 22 juni 1995 tot wijziging van Richtlijn 64/432/EEG inzake veterinairerechtelijke vraagstukken op het gebied van het intra-communautaire handelsverkeer in runderen en varkens 16

II *Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing*

Raad

95/408/EG:

- ★ Beschikking van de Raad van 22 juni 1995 tot vaststelling van voorschriften voor het opstellen, voor een overgangsperiode, van voorlopige lijsten van inrichtingen in derde landen waaruit de Lid-Statens bepaalde produkten van dierlijke oorsprong, visserijprodukten en levende tweekleppige weekdieren mogen invoeren 17

95/409/EG:

- ★ Beschikking van de Raad van 22 juni 1995 tot vaststelling, met betrekking tot salmonella, van de voorschriften voor de steekproefsgewijze microbiologische test van vers rund- en varkensvlees met als bestemming Finland en Zweden 21

95/410/EG:

- ★ Beschikking van de Raad van 22 juni 1995 tot vaststelling van de voorschriften voor de steekproefsgewijze microbiologische test in de inrichting van oorsprong van slachtpluimvee met als bestemming Finland en Zweden 25

95/411/EG:

- ★ Beschikking van de Raad van 22 juni 1995 tot vaststelling, met betrekking tot salmonella, van de voorschriften voor de steekproefsgewijze microbiologische test van vers vlees van pluimvee met als bestemming Finland en Zweden 29

I

(Besluiten waarvan de publikatie voorwaarde is voor de toepassing)

RICHTLIJN 95/22/EG VAN DE RAAD

van 22 juni 1995

houdende wijziging van Richtlijn 91/67/EEG inzake veterinaire rechtelijke voorschriften voor het in de handel brengen van aquicultuurdieren en aquicultuurprodukten

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 91/67/EEG van de Raad van 28 januari 1991 inzake veterinaire rechtelijke voorschriften voor het in de handel brengen van aquicultuurdieren en aquicultuurprodukten⁽¹⁾, inzonderheid op artikel 25, tweede alinea,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende dat er rekening gehouden moet worden met bepaalde technische en wetenschappelijke ontwikkelingen op het gebied van de erkenning van gebieden met betrekking tot infectieuze hemapoïetische necros (IHN) en virale hemorragische septikemie (VHS);

Overwegende dat de criteria voor de erkenning van die gebieden derhalve moeten worden aangepast;

Overwegende dat in het licht van de opgedane ervaring ook de administratieve procedures voor de erkenning van gebieden of delen van gebieden en voor het schorsen,

opnieuw verlenen en intrekken van de erkenning van die gebieden of delen van gebieden, moeten worden aangepast;

Overwegende dat bedrijven, zelfs indien zij gelegen zijn in een niet-erkend gebied ten aanzien van IHN en VHS, toch overeenkomstig de eisen van bijlage C, punt I.A, bij Richtlijn 91/67/EEG kunnen worden erkend ten aanzien van voornoemde ziekten;

Overwegende dat, met het oog op een betere bescherming tegen het binnenbrengen van IHN en VHS, de voorwaarden waaraan moet worden voldaan om aan een bedrijf de status van erkend bedrijf te kunnen verlenen, nauwkeuriger moeten worden bepaald;

Overwegende dat deze voorwaarden met name betrekking moeten hebben op de watervoorziening van de bedrijven, de controles die voorafgaan aan de erkenning van het bedrijf en de maatregelen ter bescherming tegen het eventueel binnenbrengen van ziekten,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 91/67/EEG wordt als volgt gewijzigd:

A. In bijlage B:

a) wordt punt I.B.2 vervangen door:

„2. Alle bedrijven in het continentaal gebied moeten onder toezicht van de officiële dienst worden geplaatst. Gedurende de laatste vier jaar moeten twee gezondheidscontroles per jaar zijn verricht.

De gezondheidscontroles moeten zijn verricht tijdens die periodes van het jaar waarin de watertemperatuur gunstig is voor de ontwikkeling van die ziekten, en hebben ten minste bestaan uit:

— een inspectie van de abnormaal ogende vissen;

⁽¹⁾ PB nr. L 46 van 19. 2. 1991, blz. 1. Richtlijn gewijzigd bij Richtlijn 93/54/EEG (PB nr. L 175 van 19. 7. 1993, blz. 34).

- het nemen, aan de hand van een volgens de procedure van artikel 15 opgesteld programma, van monsters die zo snel mogelijk naar een erkend laboratorium zijn gebracht om de desbetreffende ziekteverwekkers op te sporen.

Gebieden die volgens gegevens over het verleden vrij zijn van de ziekten vermeld in bijlage A, kolom 1, lijst II, kunnen evenwel voor erkenning in aanmerking komen indien:

- a) de ziekten door de geografische ligging van de gebieden er niet gemakkelijk kunnen binnendringen;
- b) gedurende ten minste tien jaar een officieel controlestelsel heeft gefunctioneerd en in die periode
 - alle kwekerijen regelmatig zijn gecontroleerd,
 - een operationeel ziektemeldingssysteem bestond,
 - geen ziekten zijn gemeld,
 - voorgeschreven was dat alleen vissen, eieren of gameten die afkomstig zijn uit een niet-besmet gebied of niet-besmet bedrijf dat officieel gecontroleerd wordt en dat gelijkwaardige gezondheidsgaranties biedt, in het gebied mogen worden binnengebracht.

Bovenbedoelde periode van tien jaar kan tot vijf jaar worden verminderd op grond van de door de officiële dienst van de verzoekende Lid-Staat verrichte onderzoeken en mits, afgezien van bovenbedoelde eisen, de hierboven bedoelde regelmatige controle op alle kwekerijen ten minste twee gezondheidscontrolebezoeken per jaar heeft omvat, waarbij ten minste

- een inspectie van de abnormaal ogende vissen heeft plaatsgevonden,
- monsters zijn genomen van ten minste 30 vissen per bezoek.

De Lid-Staten die zich wensen te beroepen op het bepaalde met betrekking tot de gegevens over het verleden, moeten hun verzoek uiterlijk op 31 december 1996 indienen.”;

- b) wordt aan punt I.B het volgende punt toegevoegd:

„5. Indien een Lid-Staat verzocht heeft om erkenning van een stroomgebied of van een deel van een stroomgebied dat zijn oorsprong heeft in een aangrenzende Lid-Staat of dat tot twee Lid-Staten behoort, geldt het volgende:

- beide betrokken Lid-Staten moeten gelijktijdig een verzoek om erkenning indienen volgens de procedures van de artikelen 5 en 10;
- volgens de procedure van artikel 26 stelt de Commissie, na bestudering en controle van de verzoeken en een beoordeling van de gezondheidssituatie, zo nodig de eventuele andere voorwaarden vast die noodzakelijk zijn om deze erkenningen te kunnen afgeven.

De Lid-Staten verlenen elkaar overeenkomstig het bepaalde in Richtlijn 89/608/EEG ⁽¹⁾ wederzijds bijstand bij de toepassing van de onderhavige richtlijn en met name van dit punt.

⁽¹⁾ PB nr. L 351 van 2. 12. 1989, blz. 34.”;

- c) wordt in punt I.D.1 de laatste zin vervangen door:

„De dienst schorst onmiddellijk de erkenning van het gebied of een deel van dat gebied, mits het gedeelte van het gebied waarvoor de erkenning gehandhaafd wordt, blijft voldoen aan de omschrijving in punt A.”;

- d) wordt punt I.D.5 vervangen door:

„5. In geval van positieve resultaten trekt de officiële dienst de erkenning van het in punt 1 bedoelde gebied, deel van het gebied of stroomgebied in.”;

e) wordt de inleidende zin van punt I.D.6 vervangen door:

„6. De erkenning van het in punt 1 bedoelde gebied of deel van het gebied wordt slechts opnieuw verleend indien aan de volgende voorwaarden is voldaan:”;

f) wordt punt I.D.7 vervangen door:

„7. De bevoegde centrale instantie stelt de Commissie en de andere Lid-Staten in kennis van de schorsing, het opnieuw verlenen en de intrekking van de erkenning van het in punt 1 bedoelde gebied of deel van het gebied.”;

g) wordt punt II.A vervangen door:

„A. Een kustgebied is een geografisch duidelijk begrensde gedeelte van de kust of van het zeewater of van een estuarium dat een homogeen hydrologisch systeem of een reeks van dergelijke systemen vormt. In voorkomend geval kan als kustgebied worden beschouwd het deel van de kust of van het zeewater of van een estuarium tussen de monding van twee waterlopen, alsook het deel van de kust of het zeewater of van een estuarium waar zich een of meer bedrijven bevinden mits aan weerszijden van het bedrijf of de bedrijven een bufferzone is ingesteld waarvan de omvang van geval tot geval volgens de procedure van artikel 26 door de Commissie wordt bepaald.”;

h) wordt punt II.D vervangen door:

„D. *Schorsing, opnieuw verlenen en intrekking van de erkenning*

Hiervoor gelden de bepalingen die zijn vastgesteld in punt I.D; indien het gebied evenwel gevormd wordt door een reeks hydrologische systemen is het mogelijk dat de schorsing, het opnieuw verlenen en de intrekking van de erkenning slechts betrekking hebben op een deel van deze reeks, mits dit deel geografisch duidelijk begrensd is en een hydrologisch homogeen systeem vormt, en het gedeelte waarvoor de erkenning gehandhaafd wordt, blijft voldoen aan de omschrijving van punt A.”;

i) wordt in punt III.D.1 de laatste zin vervangen door:

„De dienst schorst onmiddellijk de erkenning van het gebied of, indien het gebied gevormd wordt door een reeks hydrologische systemen, van een deel van deze reeks, mits dit deel geografisch duidelijk begrensd is en een hydrologisch homogeen systeem vormt en het gedeelte waarvoor de erkenning gehandhaafd wordt, blijft voldoen aan de omschrijving van punt A.”;

j) wordt punt III.D.5 vervangen door:

„5. In geval van positieve resultaten trekt de officiële dienst de erkenning van het in punt 1 bedoelde gebied of deel van een gebied in.”;

k) wordt de inleidende zin van punt III.D.6 vervangen door:

„6. De erkenning van het in punt 1 bedoelde gebied of deel van een gebied wordt slechts opnieuw verleend als aan de volgende voorwaarden is voldaan:”;

l) wordt punt III.D.7 vervangen door:

„7. De bevoegde centrale instantie stelt de Commissie en de andere Lid-Staten in kennis van de schorsing, het opnieuw verlenen of de intrekking van de erkenning van de in punt 1 bedoelde gebieden of delen van gebieden.”.

B. In bijlage C:

a) wordt punt I.A vervangen door:

„A. *Verlening van de erkenning*

Om te worden erkend moet een bedrijf aan de volgende eisen voldoen:

1. Het bedrijf moet van water worden voorzien via een waterput, een boorput of een bron. Indien dit watervoorzieningspunt op enige afstand van het bedrijf

gelegen is, moet het water rechtstreeks naar het bedrijf worden gevoerd via een pijpleiding of, met toestemming van de officiële dienst, via een open kanaal of een natuurlijke bedding, voor zover dit geen bron van besmetting is voor het bedrijf en geen mogelijkheid vormt voor het binnenkomen van wilde vissen. Het waterkanaal moet gecontroleerd worden door het bedrijf en, indien dit niet mogelijk is, door de officiële dienst.

2. Stroomafwaarts van het bedrijf moet een natuurlijk of kunstmatig obstakel beletten dat vissen in het betreffende bedrijf kunnen binnendringen.
3. Indien noodzakelijk moet het bedrijf beschermd zijn tegen overstromingen en tegen infiltratie van water.
4. Het bedrijf moet mutatis mutandis voldoen aan de in bijlage B, punt I.B vastgestelde eisen. Tevens moet het, indien om erkenning wordt verzocht op basis van gegevens over het verleden met een officieel controlestelsel gedurende de laatste tien jaar, voldoen aan de volgende aanvullende eisen:

— ten minste eenmaal per jaar moet er een klinisch onderzoek en een bemonstering zijn verricht met het oog op de opsporing van de betrokken ziekteverwekkers in een erkend laboratorium.

5. De officiële dienst kan ten aanzien van het bedrijf aanvullende maatregelen vaststellen, indien deze nodig worden geacht om het binnenbrengen van ziekten te voorkomen. Dergelijke maatregelen kunnen met name bestaan uit de instelling van een buffergebied rond het bedrijf waar een controleprogramma wordt uitgevoerd en uit maatregelen ter bescherming tegen het binnendringen van mogelijke dragers of vectoren van ziekteverwekkers.

6. Evenwel:

a) kan een nieuw bedrijf dat aan de in de punten 1, 2, 3 en 5 bedoelde voorwaarden voldoet, maar dat voor het opstarten van zijn activiteiten gebruik maakt van vissen, eieren of gameten die afkomstig zijn uit een erkend gebied of uit een erkend bedrijf in een niet-erkend gebied, worden erkend zonder dat de voor het verlenen van de erkenning noodzakelijke bemonsteringen zijn verricht;

b) kan een bedrijf dat aan de in de punten 1, 2, 3 en 5 bedoelde voorwaarden voldoet, maar dat voor het opnieuw opstarten van zijn activiteiten na een onderbreking gebruik maakt van vissen, eieren of gameten die afkomstig zijn uit een erkend gebied of een erkend bedrijf in een niet-erkend gebied, worden erkend zonder dat de voor het verlenen van de erkenning noodzakelijke bemonsteringen zijn verricht, mits:

— de gezondheidssituatie op het bedrijf tijdens de vier laatste jaren waarin het bedrijf actief was bij de officiële dienst bekend is; wanneer het bedrijf minder dan vier jaar actief is geweest, zal rekening gehouden worden met de periode waarin het bedrijf werkelijk actief was;

— ten aanzien van dit bedrijf geen veterinairerechtelijke maatregelen zijn genomen met betrekking tot de in bijlage A, lijst II, genoemde ziekten, en deze ziekten daar niet eerder zijn voorgekomen;

— het bedrijf, voorafgaand aan het binnenbrengen van de vissen, eieren of gameten, onder officiële controle is gereinigd en ontsmet en minimaal 15 dagen heeft leeggestaan.”;

b) wordt punt II.A.1 vervangen door:

„1. Het bedrijf moet over een watervoorzieningssysteem beschikken met een installatie om de verwekkers van de in bijlage A, kolom 1, lijst II, vermelde ziekten te

vernietigen. De criteria die noodzakelijk zijn voor een eenvormige toepassing van deze bepalingen en met name die betreffende de goede werking van dit systeem worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 26.”;

c) wordt aan punt II.A het volgende punt toegevoegd:

„3. Evenwel:

- a) kan een nieuw bedrijf dat aan de in de punten 1 en 2 bedoelde voorwaarden voldoet, maar dat voor het opstarten van zijn activiteiten gebruik maakt van vissen, eieren of gameten die afkomstig zijn uit een erkend gebied of uit een erkend bedrijf in een niet-erkend gebied, worden erkend zonder dat de voor het verlenen van de erkenning noodzakelijke bemonsteringen zijn verricht;
- b) kan een bedrijf dat aan de in de punten 1 en 2 bedoelde voorwaarden voldoet, maar dat voor het opnieuw opstarten van zijn activiteiten na een onderbreking gebruik maakt van vissen, eieren of gameten die afkomstig zijn uit een erkend gebied of een erkend bedrijf in een niet-erkend gebied, worden erkend zonder dat de voor het verlenen van de erkenning noodzakelijke bemonsteringen zijn verricht, mits:
 - de gezondheidssituatie op het bedrijf tijdens de vier laatste jaren waarin het bedrijf actief was bij de officiële dienst bekend is; wanneer het bedrijf minder dan vier jaar actief is geweest, zal rekening gehouden worden met de periode waarin het bedrijf werkelijk actief was;
 - ten aanzien van dit bedrijf geen veterinairerechtelijke maatregelen zijn genomen met betrekking tot de in bijlage A, lijst II, genoemde ziekten, en deze ziekten daar niet eerder zijn voorgekomen;
 - het bedrijf, voorafgaand aan het binnenbrengen van de vissen, eieren of gameten, onder officiële controle is gereinigd en ontsmet en minimaal 15 dagen heeft leeggestaan.”;

d) wordt punt III.A.1 vervangen door:

„1. Het bedrijf moet over een watervoorzieningssysteem beschikken met een installatie om de verwekkers van de in bijlage A, kolom I, lijst II, vermelde ziekten te vernietigen; de criteria die noodzakelijk zijn voor een eenvormige toepassing van deze bepalingen, en met name die betreffende de goede werking van dit systeem, worden vastgesteld volgens de procedure van artikel 26.”;

e) wordt aan punt III.A het volgende punt toegevoegd:

„3. Evenwel:

- a) kan een nieuw bedrijf dat aan de in de punten 1 en 2 bedoelde voorwaarden voldoet, maar dat voor het opstarten van zijn activiteiten gebruik maakt van weekdieren die afkomstig zijn uit een erkend gebied of uit een erkend bedrijf in een niet-erkend gebied, worden erkend zonder dat de voor het verlenen van de erkenning noodzakelijke bemonsteringen zijn verricht;
- b) kan een bedrijf dat aan de in de punten 1 en 2 bedoelde voorwaarden voldoet, maar dat voor het opnieuw opstarten van zijn activiteiten na een onderbreking gebruik maakt van weekdieren die afkomstig zijn uit een erkend gebied of een erkend bedrijf in een niet-erkend gebied, worden erkend zonder dat de voor het verlenen van de erkenning noodzakelijke bemonsteringen zijn verricht mits:
 - de gezondheidssituatie op het bedrijf tijdens de twee laatste jaren dat het bedrijf actief was bij de officiële dienst bekend is;
 - ten aanzien van dit bedrijf geen veterinairerechtelijke maatregelen zijn genomen met betrekking tot de in bijlage A, lijst II, genoemde ziekten, en deze ziekten daar niet eerder zijn voorgekomen;
 - het bedrijf, voorafgaand aan het binnenbrengen van de weekdieren, onder officiële controle is gereinigd en ontsmet en minimaal 15 dagen heeft leeggestaan.”.

Artikel 2

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om vóór 1 juli 1996 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen en wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

2. De Lid-Staten delen de Commissie de voornaamste bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied aannemen.

Artikel 3

Deze richtlijn treedt in werking op de twintigste dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 4

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 22 juni 1995.

Voor de Raad
De Voorzitter
Ph. VASSEUR

RICHTLIJN 95/23/EG VAN DE RAAD

van 22 juni 1995

tot wijziging van Richtlijn 64/433/EEG betreffende de gezondheidsvoorschriften voor de produktie en het in de handel brengen van vers vlees

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽²⁾,Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat bij Richtlijn 64/433/EEG ⁽⁴⁾ voorschriften zijn vastgesteld voor de produktie en het in de handel brengen van vers vlees van als landbouwhuisdieren gehouden runderen, varkens, schapen, geiten en eenhoevigen;

Overwegende dat de voor inrichtingen met een geringe capaciteit geldende voorschriften, op grond waarvan zij kunnen worden erkend aan de hand van vereenvoudigde structuur- en infrastructuurcriteria, krachtens het subsidiariteitsbeginsel verder moeten worden vereenvoudigd om rekening te houden met bijzondere omstandigheden;

Overwegende dat er gezondheidsvoorschriften moeten worden vastgesteld voor de produktie en het in de handel brengen van in plakken gesneden slachtafval;

Overwegende dat de voorschriften voor het begeleidend document vereenvoudigd kunnen worden;

Overwegende dat vlees uit inrichtingen met een geringe capaciteit bij de produktie en het in de handel brengen van het vlees alleen hoeft te voldoen aan de algemene gezondheidsvoorschriften en dat vlees derhalve niet van het communautaire stempel voorzien en in het handelsverkeer gebracht mag worden;

Overwegende dat de maximale verwerkingscapaciteit voor slachthuizen en uitsnijderijen met een geringe capaciteit moet worden afgestemd op die welke is vastgesteld bij Richtlijn 92/120/EEG van de Raad van 17 december 1992 houdende vaststelling van de voorschriften voor het toestaan van tijdelijke en beperkte afwijkingen op de specifieke communautaire gezondheidsvoorschriften voor de produktie en het in de handel brengen van bepaalde produkten van dierlijke oorsprong ⁽⁵⁾;

⁽¹⁾ PB nr. C 224 van 12. 8. 1994, blz. 15.

⁽²⁾ PB nr. C 109 van 1. 5. 1994.

⁽³⁾ PB nr. C 397 van 31. 12. 1994, blz. 18.

⁽⁴⁾ PB nr. 121 van 29. 7. 1964, blz. 2012/64. Richtlijn bijgewerkt bij Richtlijn 91/497/EEG (PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 69) en laatstelijk gewijzigd bij de Toetredingsakte van 1994.

⁽⁵⁾ PB nr. L 62 van 15. 3. 1993, blz. 86.

Overwegende dat bij de toepassing van die maxima echter rekening gehouden dient te worden met bepaalde specifieke situaties;

Overwegende dat de ervaring heeft uitgewezen dat Richtlijn 64/433/EEG op een aantal technische punten die bij de praktische toepassing moeilijkheden hebben veroorzaakt, gewijzigd moet worden,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Richtlijn 64/433/EEG wordt als volgt gewijzigd:

1. aan artikel 2 wordt het volgende punt toegevoegd:

- „o) herverpakkingscentrum: een werkplaats of een opslagplaats waar vlees met een onmiddellijke verpakking dat bestemd is om in de handel te worden gebracht opnieuw bijeengebracht en/of herverpakt wordt;”;

2. artikel 3, lid 1, wordt als volgt gewijzigd:

a) punt A, onder a), wordt vervangen door:

- „a) verkregen worden in een slachthuis dat aan de voorwaarden van bijlage I, hoofdstukken I en II voldoet en overeenkomstig artikel 10 erkend is en gecontroleerd wordt;”;

b) in punt A, onder f),

ba) wordt punt ii) vervangen door:

- „ii) van een begeleidend handelsdocument, mits dit document
- door de verzendende inrichting is opgesteld, en
 - naast de gegevens als bedoeld in bijlage I, hoofdstuk X, punt 50, het veterinair toelatingsnummer van de erkende inrichting bevat en voor ingevroren vlees de niet-gecodeerde vermelding van de maand en het jaar van invriezing,
 - voor het voor Finland, en Zweden bestemde vlees één van de in bijlage IV, punt IV, derde streepje, bedoelde vermeldingen bevat,

- door de geadresseerde moet worden bewaard, zodat het desgevraagd aan de bevoegde autoriteit kan worden overgelegd. Elektronische gegevens moeten op verzoek van die autoriteit worden geprint.”;
 - bb) wordt de laatste alinea vervangen door:

„Op verzoek van de bevoegde autoriteit van de Lid-Staat van bestemming moet een gezondheidsattest worden overgelegd wanneer het vlees bestemd is om na verwerking naar een derde land te worden uitgevoerd. De kosten van dit attest komen ten laste van de betrokken bedrijven.”;
 - c) in punt B
 - wordt de inleidende zinsnede als volgt gelezen:

„B. uitgesneden delen of stukken die kleiner zijn dan die bedoeld onder A of uitgebeend vlees met of zonder onmiddellijke verpakking;”;
 - wordt onder a) en b) na het woord „uitgebeend” de zinsnede „of van een onmiddellijke verpakking voorzien” ingevoegd;
 - d) punt C wordt als volgt gewijzigd:
 - in de eerste alinea wordt de tweede zin vervangen door:

„Hele slachtafvallen moeten voldoen aan het bepaalde onder A en B”;
 - in de laatste zin van de eerste alinea worden de woorden „in plakken” geschrapt;
 - de tweede alinea wordt geschrapt;
 - e) in punt D, onder b), wordt de volgende zin toegevoegd:

„In dat geval moet het veterinaire toelatingsnummer van het koel- of vrieshuis op het begeleidend handelsdocument worden vermeld.”;
 - f) het volgende punt F wordt toegevoegd:

„F. vers vlees, waarvan de eindverpakking verwijderd is en dat in een andere inrichting dan die waar het voordien van een onmiddellijke verpakking voorzien is, opnieuw van een eindverpakking voorzien wordt,

 - a) voldoet aan het bepaalde onder A tot en met D;
 - b) uitgepakt en van een nieuwe eindverpakking voorzien wordt in een herverpakkingscentrum dat aan de voorwaarden van bijlage I, hoofdstuk I, voldoet en overeenkomstig artikel 10 erkend is en gecontroleerd wordt.”;
3. artikel 4 wordt vervangen door:
- „Artikel 4
- A. Vanaf 1 januari 1995 kunnen de Lid-Staten in afwijking van artikel 3 toestaan dat met het oog op verhandeling op hun grondgebied vlees in de handel wordt gebracht afkomstig van slachthuizen die niet aan de in de hoofdstukken I en II van bijlage I vermelde voorwaarden voldoen op voorwaarde dat de volgende voorwaarden zijn vervuld:
- a) de slachthuizen in kwestie
 - i) mogen niet meer dan 20 GVE per week behandelen met een maximum van 1 000 GVE per jaar;
 - ii) moeten voldoen aan de voorschriften van bijlage I, hoofdstukken V en VII, hoofdstuk XIV, punt 66, eerste, tweede en vierde alinea, en punt 67, en hoofdstuk XV, punt 69, met uitzondering van de voorschriften voor ingevoerd vers vlees, en de punten 71, 72 en 73;
 - iii) moeten voldoen aan de voorwaarden van bijlage II;
 - iv) de veterinaire dienst van tevoren op de hoogte brengen van het tijdstip van slachten, het aantal dieren en de herkomst ervan, zodat deze dienst, hetzij op het landbouwbedrijf, hetzij in het slachthuis, overeenkomstig bijlage I, hoofdstuk VI, een keuring vóór het slachten kan uitvoeren;
 - b) de exploitant van het slachthuis, de eigenaar of diens vertegenwoordiger moet een register bijhouden van:
 - de inkomende dieren en de uitgaande slachtprodukten,
 - de uitgevoerde keuringen,
 - de resultaten van de keuringen.Deze gegevens moeten desgevraagd aan de bevoegde autoriteit worden medegedeeld;
 - c) de officiële dierenarts of een assistent moet de keuring na het slachten op het vlees uitvoeren overeenkomstig bijlage I, hoofdstuk VIII, met inachtneming van punt 32 van bijlage I, hoofdstuk VII. Als het vlees laesies of afwijkingen vertoont, moet de keuring na het slachten worden uitgevoerd door de officiële dierenarts. De officiële dierenarts of de assistent onder zijn verantwoordelijkheid controleert regelmatig of de in bijlage I, hoofdstukken V en VII bedoelde hygiënevoorschriften worden nageleefd.
- Voor de toepassing van dit artikel gebruiken de Lid-Staten de volgende omrekeningscoëfficiënten:

- i) *Rundvlees*
 - volwassen runderen in de zin van Verordening (EEG) nr. 805/68 en eenhoevigen: 1 GVE;
 - andere runderen: 0,50 GVE;
 - ii) *Varkensvlees*
 - varkens van meer dan 100 kg levend gewicht: 0,20 GVE;
 - andere varkens ^(a): 0,15 GVE;
 - iii) *Ander vlees*
 - schapen en geiten: 0,10 GVE;
 - lammeren, jonge geiten en biggen van minder dan 15 kg levend gewicht: 0,05 GVE.
- B. De Lid-Staten kunnen, met inachtneming van het in punt A, eerste alinea, onder a), i), bedoelde maximum van 1 000 GVE, van het aldaar vastgestelde wekelijkse maximum afwijken om rekening te houden met het feit dat in de periode voor religieuze feesten lammeren en jonge geiten moeten worden geslacht, mits de officiële dierenarts bij het slachten aanwezig is, de gezondheidseisen worden nageleefd en het vlees van deze dieren niet wordt ingevroren alvorens het in de handel wordt gebracht.
- C. De in punt A, eerste alinea, onder a), i), bedoelde maxima mogen worden toegepast op individuele ondernemers die in de loop van een week met duidelijk onderscheiden tussenpozen voor eigen rekening slachten in een inrichting die aan de volgende voorschriften voldoet:
- a) de eigenaar van de inrichting of iemand anders die deze inrichting gebruikt, moet op het gebied van de hygiënische produktie een door de bevoegde autoriteit erkende bijzondere opleiding hebben gevolgd;
 - b) de voor de slacht bestemde dieren moeten toebehoren aan de eigenaar van de inrichting of aan een zelfstandige slager of door deze laatsten zijn gekocht om aan de behoeften als bedoeld onder d) te voldoen;
 - c) de vleesproduktie moet geschieden in lokalen die voldoen aan de voorschriften van bijlage II;
 - d) de vleesproduktie mag alleen bestemd zijn voor de bevoorrading van de inrichtingen die toebehoren aan de onder b) bedoelde slagers en voor verkoop ter plaatse aan de consument of aan lokale gemeenschappen.

Bij cumulatie van individuele slachthoeveelheden mogen de in punt A, eerste alinea, onder a), i), bedoelde maxima op 30 GVE per week en 1 500 GVE per jaar worden gebracht voor slachthuizen die aan de voorschriften van de eerste alinea voldoen. De Lid-Staten die van deze

mogelijkheid gebruik maken, delen aan de Commissie de lijst mee van de inrichtingen waarop deze bepalingen van toepassing zijn.

- D. Volgens de procedure in artikel 16 kunnen de Lid-Staten op hun verzoek worden gemachtigd om de bepalingen van punt A van toepassing te verklaren op slachthuizen in gebieden met bijzondere geografische beperkingen of voorzieningsmoeilijkheden waar ten hoogste 2 000 GVE per jaar worden verwerkt.
- E. In geval van uitsnijderijen die niet in een erkende inrichting zijn gelegen en die niet meer dan vijf ton uitgebeend vlees of het equivalent daarvan in vlees met been per week produceren, kunnen door de bevoegde autoriteit afwijkingen worden toegestaan overeenkomstig bijlage II.

De bepalingen van bijlage I, hoofdstuk V, hoofdstuk VII, punt 38, hoofdstuk IX, met uitzondering van het in punt 46, onder c), bepaalde voorschrift, inzake de temperatuur in het lokaal en hoofdstuk X, punt 48, zijn van toepassing op de opslag en het uitsnijden in inrichtingen als bedoeld in de eerste alinea.

- F. Vlees dat afkomstig is van in dit artikel bedoelde inrichtingen en dat, met inachtneming van de hygiëne- en keuringsvoorwaarden van deze richtlijn, voor menselijke consumptie geschikt is bevonden, moet voorzien worden van een nationaal stempel dat niet verward kan worden met het communautaire stempel en zeker niet ovaal mag zijn. Dit stempel is echter niet vereist voor uitgesneden vlees zonder eindverpakking.
- G. De Lid-Staten kunnen tevens afwijkingen toestaan van de minimumvoorschriften van bijlage I, hoofdstuk I, voor koel- en vrieshuizen met een geringe capaciteit waar alleen vlees met een eindverpakking en andere levensmiddelen worden opgeslagen. Het Koninkrijk Zweden kan tot en met 30 juni 1997 de opslag toestaan van vlees met en vlees zonder eindverpakking in dezelfde koel- en vriesruimte, mits er passende scheiding is aangebracht.
- H. Slachthuizen waarin uit hoofde van dit artikel een afwijking is toegestaan, zijn onderworpen aan de voor erkende inrichtingen geldende communautaire controle.

^(a) Haarwild wordt voor de toepassing van de omrekeningscoëfficiënten gelijkgesteld met de onderscheiden soorten.”;

4. het volgende artikel wordt ingevoegd:

„Artikel 4 bis

- 1. De Lid-Staten delen vóór 31 december 1995 de lijst mee van de in artikel 1 van Richtlijn 91/

498/EEG (*) bedoelde inrichtingen, alsmede van de inrichtingen waarvoor overeenkomstig dit artikel termijnen zijn verleend.

2. De bevoegde autoriteiten kunnen slachthuizen waaraan een afwijking is toegestaan overeenkomstig artikel 2 van Richtlijn 91/498/EEG en die ten genoegen van die autoriteit kunnen aantonen dat ze begonnen zijn te voldoen aan de voorschriften van de onderhavige richtlijn, maar de aanvankelijk bepaalde termijn, om redenen die hun niet zijn aan te rekenen, niet zullen kunnen eerbiedigen, een extra termijn toestaan om de aangegane verbintenissen na te kunnen komen.

3. Wanneer een overeenkomstig artikel 4 geregistreerde inrichting op basis van een door de bevoegde autoriteit goedgekeurd herstructureringsplan aanpassingen ondergaat om overeenkomstig artikel 10 te kunnen worden erkend, kan deze autoriteit de door de inrichting te verhandelen hoeveelheden bepalen aan de hand van de vorderingen die met de werkzaamheden worden gemaakt.

4. Bij de omzetting van deze richtlijn in het nationale recht moeten de Lid-Staten aangeven hoe de in artikel 10 en artikel 2, lid 2, van Richtlijn 91/498/EEG bedoelde sancties worden toegepast wanneer de in het onderhavige artikel bedoelde inrichting niet voldoet aan de verbintenissen die zijn aangegaan bij de toekenning van een tijdelijke ontheffing, zodat deze sancties uiterlijk per 31 december 1995 kunnen worden toegepast; voor Zweden geldt als datum 31 december 1996 en voor Oostenrijk en Finland 31 december 1997.

(*) Richtlijn 91/498/EEG van de Raad van 29 juli 1991 houdende vaststelling van de voorschriften voor het toestaan van tijdelijke en beperkte afwijkingen op de specifieke communautaire gezondheidsvoorschriften voor de productie en het in de handel brengen van vers vlees (PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 105). Richtlijn gewijzigd bij de Toetredingsakte van 1994.”;

5. in artikel 5 worden in lid 1, onder a), iii), vóór het woord „sarcosporidiose” de woorden „met de macroscoop waarneembare” ingevoerd;

11. bijlage I wordt als volgt gewijzigd:

- a) in hoofdstuk II wordt in punt 14, onder c), i), het volgende toegevoegd: „indien deze handelingen in het slachthuis plaatsvinden. Bovendien geldt voor varkens deze eis voor zover dat nodig is om verontreiniging van vers vlees en van slachtafval te voorkomen.”;
- b) in hoofdstuk IV, punt 17, onder a), wordt „punt 66, vierde alinea” vervangen door „punt 66, achtste alinea”;

6. artikel 6, lid 1, wordt als volgt gewijzigd:

— in punt e), vijfde streepje, worden de woorden „de correcte leegbloeding” geschrapt;

— punt h) wordt vervangen door:

„h) vlees voorzien wordt van een nationaal stempel dat niet verward kan worden met het communautaire stempel en zeker niet ovaal mag zijn.”;

7. in artikel 9, eerste alinea, onder iii), worden na de woorden „koel- of vrieshuis” de woorden „en in de erkende verpakkingscentra” ingevoegd;

8. in artikel 10, lid 1, vierde en vijfde alinea, wordt in fine het volgende toegevoegd: „voor het in het geding zijnde deel van de activiteit of voor de hele inrichting”;

9. in artikel 12:

a) wordt lid 1 vervangen door:

„1. Veterinaire deskundigen van de Commissie kunnen in samenwerking met de bevoegde autoriteiten van de Lid-Staten controles ter plaatse uitvoeren voor zover de eenvormige toepassing van de onderhavige richtlijn dit vereist. Daartoe kunnen zij met een controle op een representatief percentage inrichtingen nagaan of de bevoegde autoriteiten controle uitoefenen op de naleving van deze richtlijn door de erkende inrichtingen. De Lid-Staat op wiens grondgebied een controle wordt verricht, geeft de deskundigen alle nodige steun voor de uitvoering van hun taak. De Commissie brengt de betrokken Lid-Staat op de hoogte van de uitslag van de verrichte controles.”;

b) wordt het volgende lid 3 toegevoegd:

„3. De uitvoeringsbepalingen van dit artikel, met name voor de samenwerking met de nationale autoriteiten, worden volgens de procedure van artikel 16 vastgesteld.”;

10. artikel 13, lid 1, wordt geschrapt;

- c) hoofdstuk VI, punt 25, eerste alinea, wordt vervangen door:

„De dieren dienen aan de keuring vóór het slachten te worden onderworpen uiterlijk 24 uur na aankomst in het slachthuis en 24 uur vóór het slachten. Voorts kan de officiële dierenarts te allen tijde een keuring eisen.”;

- d) aan hoofdstuk VII, punt 33, wordt de volgende zin toegevoegd:

„Mechanisch opblazen voor het villen van lammeren en jonge geiten kan door de bevoegde autoriteiten worden toegestaan mits de hygiënenormen worden nageleefd.”;

- e) in hoofdstuk IX, punt 43, worden de woorden „in plakken” en de woorden „van runderen” geschrapt;

- f) in hoofdstuk XI

- wordt punt 49 vervangen door:

„Het keurmerk moet worden aangebracht onder toezicht van de officiële dierenarts. In dit verband oefent hij toezicht uit op:

- a) het aanbrengen van het keurmerk;
- b) de stempels en het materiaal voor onmiddellijke verpakking indien daarop het in het vorige hoofdstuk bedoelde stempel al is aangebracht.”;

- wordt in punt 50, onder b), de volgende alinea toegevoegd:

„Voor het keurmerk op lammeren, jonge geiten en biggen mogen de afmetingen en letters van het stempel kleiner zijn.”;

- wordt in punt 51

- i) het volgende tweede streepje toegevoegd:

„— karkassen van lammeren, jonge geiten en biggen dienen ten minste twee maal te worden gemerkt op elke zijde van het karkas, op de schouder of op de buitenzijde van de dijen;”

- ii) de volgende tweede alinea toegevoegd:

„Karkassen van lammeren, jonge geiten en biggen mogen ook worden gemerkt met een etiket of een plaatje mits deze maar één maal kunnen worden gebruikt.”;

- worden de punten 52 tot en met 56 vervangen door:

„52. De levers van runderen, varkens en eenhoevigen worden overeenkomstig punt 50 gemerkt met een brandstempel, indien zij bestemd zijn voor andere Lid-Staten of een EER-Staat.

53. De andere, voor menselijke consumptie geschikte bijprodukten van de slacht worden onmiddellijk overeenkomstig punt 50 of zelf of op de onmiddellijke of de eindverpakking gemerkt. Het in punt 50 bedoelde stempel moet op een aan de onmiddellijke of eindverpakking bevestigd of op de eindverpakking gedrukt etiket worden aangebracht. Indien de onmiddellijke verpakking of de eindverpakking in een slachthuis plaatsvindt, moet dit stempel bovendien het toelatingsnummer van dat slachthuis vermelden.

54. De eindverpakking moet altijd worden gemerkt overeenkomstig punt 55.

55. De in punt 52 en punt 53 bedoelde uitgesneden delen en slachtafvallen in eindverpakking moeten, overeenkomstig punt 50, voorzien zijn van een stempel waarop in plaats van het toelatingsnummer van het slachthuis, het toelatingsnummer van de uitsnijderij voorkomt, en wel op een etiket dat zodanig op de eindverpakking is bevestigd of gedrukt dat het bij het openen van de eindverpakking wordt vernietigd. Niet-vernietiging van het stempel wordt alleen gedoogd wanneer de eindverpakking wordt vernietigd doordat ze wordt geopend.

Bij uitgesneden delen en slachtafvallen in onmiddellijke verpakking overeenkomstig hoofdstuk XII, punt 62, mag het bovengenoemde etiket op de onmiddellijke verpakking worden bevestigd. Indien de slachtafvallen van een eindverpakking zijn voorzien in een slachthuis, moet het stempel bovendien het toelatingsnummer van dat slachthuis vermelden. Deze eis geldt ook wanneer Eurobakken worden gebruikt die voldoen aan het bepaalde in punt 59 b).

56. Voor vers vlees in onmiddellijke verpakking in handelsporties die bestemd zijn voor rechtstreekse verkoop aan de consument gelden de punten 53 en 55. De in punt 50 vermelde afmetingen gelden niet voor het in het onderhavige punt bedoelde merkteken.

Wanneer het vlees in een andere inrichting dan waar het van een onmiddellijke verpakking voorzien is, van een nieuwe eindverpakking voorzien wordt, moet op de onmiddellijke verpakking het keurmerk vermeld worden van de erkende uitsnijderij waar het vlees van een onmiddellijke verpakking is voorzien, en moet op de eindverpakking het keurmerk van het herverpakking-scentrum vermeld worden.”;

— wordt punt 58 vervangen door:

„58. De voor het keurmerk gebruikte kleurstoffen moeten voldoen aan artikel 2, lid 8, van Richtlijn 94/36/EG (PB nr. L 237 van 10. 9. 1994, blz. 13).”;

g) wordt in hoofdstuk XII

— in punt 59, onder a), de volgende alinea toegevoegd:

„Het gebruik van hout is verboden, behalve voor karkassen van lammeren en jonge geiten op voorwaarde dat alle mogelijke voorzorgsmaatregelen zijn genomen om te voorkomen dat het vlees bij het scheuren van de onmiddellijke verpakking met de eindverpakking in aanraking komt”;

— wordt punt 60, vierde alinea, vervangen door:

„Bij het handelsverkeer in of de invoer van levers, nieren en harten mag iedere onmiddellijke verpakking slechts één volledig orgaan bevatten.”;

— wordt punt 62 vervangen door:

„62. Wanneer de onmiddellijke verpakking evenwel voldoet aan alle aan de eindverpakking gestelde eisen inzake bescherming van het vlees, hoeft zij niet doorzichtig en kleurloos te zijn, mag als tweede bergingsmiddel ook de Eurobak gebruikt worden, op voorwaarde dat aan de andere eisen van punt 59 voldaan is.”;

— wordt aan punt 63 de volgende alinea toegevoegd:

„Vers vlees mag in een uitsnijderij van een onmiddellijke verpakking voorzien worden, wanneer er Eurobakken gebruikt worden die voldoen aan het bepaalde in punt 59 b) en die gereinigd en ontsmet zijn voordat zij worden binnengebracht in de uitsnijderij.”;

— wordt aan punt 64 het volgende zinsdeel toegevoegd:

„behalve in het geval van handelsporties die bestemd zijn voor rechtstreekse verkoop aan de consument”;

h) wordt in hoofdstuk XIV, punt 66, de tweede alinea vervangen door:

„Afwijkingen van deze eis kunnen per geval door de bevoegde autoriteiten worden toegestaan voor het vervoer van vlees naar uitsnijderijen of slagerijen in de onmiddellijke nabijheid van het slachthuis, voor zover dit vervoer niet meer dan twee uur in beslag neemt, alsmede om technische redenen in verband met de rijping van het vlees.”;

12. in bijlage II

i) in punt 10,

— worden onder c) de woorden „duidelijk gescheiden plaatsen” vervangen door „een duidelijk gescheiden plaats”;

- wordt f) vervangen door:
 - „f) een koel- of vriesruimte waarvan de capaciteit voldoende groot is in verhouding tot de omvang en de aard van de slachtactiviteiten, met een afgescheiden of afscheidbare zone voor de opslag van in beslag genomen karkassen, behalve in de gevallen waarin de in beslag genomen karkassen onmiddellijk — onder officiële controle — worden verzonden naar een gespecialiseerde inrichting voor bijkomend onderzoek.”;
- ii) in punt 11
 - worden de woorden „of schoon te maken” geschrapt;
 - wordt de volgende zin toegevoegd:
 - „Magen en darmen mogen in de slachtruimte worden schoongemaakt wanneer daar niet geslacht wordt.”;
- iii) wordt het volgende punt toegevoegd:
 - „15. Een lokaal met een afsluitbare kast ten behoeve van de controledienst tijdens diens werkzaamheden.”.

Artikel 2

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen inclusief eventuele sancties in werking treden om per 1 juli 1995 aan deze richtlijn te voldoen. De Lid-Staten stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

2. De Lid-Staten delen de Commissie de belangrijkste bepalingen van nationaal recht mee die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

3. In afwachting van de tenuitvoerlegging van de in deze richtlijn bedoelde bepalingen, zijn de nationale voorschriften ter zake van toepassing met inachtneming van de algemene Verdragsbepalingen.

Artikel 3

Deze richtlijn treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Zij is van toepassing met ingang van 1 juli 1995.

Artikel 4

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 22 juni 1995.

Voor de Raad
De Voorzitter
Ph. VASSEUR

RICHTLIJN 95/24/EG VAN DE RAAD

van 22 juni 1995

houdende wijziging van de bijlage van Richtlijn 85/73/EEG inzake de financiering van de keuringen en veterinaire controles van dierlijke produkten zoals bedoeld in bijlage A van Richtlijn 89/662/EEG en in Richtlijn 90/675/EEG

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 85/73/EEG van de Raad van 29 januari 1985 inzake de financiering van de keuringen en veterinaire controles van dierlijke produkten zoals bedoeld in bijlage A van Richtlijn 89/662/EEG en in Richtlijn 90/675/EEG ⁽¹⁾, inzonderheid op artikel 6, leden 1 en 2,

Gezien het voorstel van de Commissie,

Overwegende dat in Richtlijn 85/73/EEG de nadere bepalingen zijn vastgelegd, die nodig zijn voor de financiering van de veterinaire controles van vers vlees;

Overwegende dat voor vlees afkomstig uit derde landen er een verband dient te worden gelegd met de datum vanaf welke overeenkomsten dienen te worden gesloten betreffende de verlaagde frequentie van de materiële controles van partijen produkten die uit derde landen worden ingevoerd ingevolge Beschikking 94/360/EG van de Commissie ⁽²⁾; dat deze frequenties dienen te worden vastgelegd in het kader van gelijkwaardigheidsovereenkomsten waarover met bepaalde derde landen wordt onderhandeld;

Overwegende dat deze onderhandelingen nog niet zijn afgerond; dat het tijdstip van waaraf het door de richtlijn vastgestelde bedrag voor vers vlees afkomstig uit deze landen moet worden geheven, derhalve dient te worden verschoven,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Hoofdstuk II, punt 2, van de bijlage van Richtlijn 85/73/EEG wordt als volgt gelezen:

⁽¹⁾ PB nr. L 32 van 5. 2. 1985, blz. 14. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 94/64/EG (PB nr. L 368 van 31. 12. 1994, blz. 8).

⁽²⁾ PB nr. L 373 van 31. 12. 1990, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 94/360/EG (PB nr. L 158 van 25. 6. 1994, blz. 41).

„2. De Lid-Staten mogen evenwel voor de invoer uit een van de volgende landen: Nieuw-Zeeland, Canada, Australië, Verenigde Staten, Polen, Tsjechië, Slowakije, Hongarije, Uruguay, Brazilië, Argentinië en Zwitserland, die vóór 31 december 1994 verkennende gesprekken hebben geopend met de Europese Gemeenschap om een algemeen gelijkwaardigheidsakkoord te sluiten inzake veterinaire garanties (diergezondheid en volksgezondheid), gebaseerd op het beginsel van de wederkerige behandeling, tot aan de sluiting van een dergelijk akkoord en uiterlijk tot en met 31 december 1996 de lagere retributies handhaven die zij hieven op 1 januari 1994.

Deze vermindering mag maximaal 55 % bedragen ten opzichte van de in punt 1 omschreven forfaitaire bedragen.

De hoogte van de retributie die op de invoer uit een van de in de eerste alinea bedoelde derde landen zal worden geheven, wordt, na sluiting van het algemeen gelijkwaardigheidsakkoord met het betrokken derde land, volgens de procedure van punt 3 vastgesteld met inachtneming van de volgende beginselen:

- de controlefrequentie,
- de hoogte van de retributie die het betrokken derde land heft op de invoer van oorsprong uit de Gemeenschap,
- afschaffing van andere onkostenvergoedingen die het derde land heft, zoals voor verplichte borgstelling of sanitaire waarborg.”.

Artikel 2

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

2. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst van de belangrijke bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 4

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Artikel 3

Deze richtlijn treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Gedaan te Brussel, 22 juni 1995.

Zij is van toepassing vanaf 1 juli 1995.

Voor de Raad
De Voorzitter
Ph. VASSEUR

RICHTLIJN 95/25/EG VAN DE RAAD

van 22 juni 1995

tot wijziging van Richtlijn 64/432/EEG inzake veterinairerechtelijke vraagstukken op het gebied van het intracommunautaire handelsverkeer in runderen en varkens

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽²⁾,

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité ⁽³⁾,

Overwegende dat in artikel 3, punt 3, van Richtlijn 64/432/EEG ⁽⁴⁾ de voorwaarden worden vastgesteld waaraan de runderen die bestemd zijn voor het handelsverkeer, moeten voldoen;

Overwegende dat met het oog op een uitbreiding van die regels tot het in de handel brengen van bovengenoemde dieren wenselijk is om rekening te houden met de verbetering van de situatie in de Lid-Staten op het gebied van brucellose en tuberculose,

HEEFT DE VOLGENDE RICHTLIJN VASTGESTELD:

Artikel 1

Aan artikel 3, punt 3, van Richtlijn 64/432/EEG wordt het volgende punt g) toegevoegd:

„g) in afwijking van het bepaalde onder a) en b), worden zij niet onderworpen aan de eisen van de in de punten a) en b) bedoelde tests indien het gaat om mannelijke, voor de vleesproductie bestemde runderen die niet ouder zijn dan 30 maanden, en die:

- afkomstig zijn van een officieel tuberculosevrij en officieel brucellosevrij beslag;
- bij het inladen worden voorzien van een speciaal merkteken en onder toezicht blijven tot zij worden geslacht;
- tijdens het vervoer niet in contact komen met runderen die niet afkomstig zijn van een officieel ziektevrij beslag;

en voor zover:

- de toepassing van deze bepalingen beperkt blijft tot het handelsverkeer tussen Lid-Staten met eenzelfde veterinairerechtelijk statuut voor wat betreft tuberculose en brucellose;
- de Lid-Staat van bestemming alle nodige maatregelen treft om besmetting van de inheemse veestapel te vermijden.”.

Artikel 2

1. De Lid-Staten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen, met inbegrip van eventuele sancties, in werking treden om vóór 31 december 1995 aan deze richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis.

Wanneer de Lid-Staten deze bepalingen vaststellen, wordt in die bepalingen naar de onderhavige richtlijn verwezen of wordt hiernaar verwezen bij de officiële bekendmaking van die bepalingen. De regels voor deze verwijzing worden vastgesteld door de Lid-Staten.

2. De Lid-Staten delen de Commissie de tekst van de bepalingen van intern recht mede die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 3

Deze richtlijn treedt in werking op de zevende dag volgende op die van haar bekendmaking in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 4

Deze richtlijn is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 22 juni 1995.

Voor de Raad
De Voorzitter
Ph. VASSEUR

⁽¹⁾ PB nr. C 33 van 2. 2. 1994, blz. 1.

⁽²⁾ PB nr. C 128 van 9. 5. 1994, blz. 105.

⁽³⁾ PB nr. C 133 van 16. 5. 1994, blz. 31.

⁽⁴⁾ PB nr. 121 van 29. 7. 1964, blz. 1977/64. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de Akte van Toetreding van 1994.

II

(Besluiten waarvan de publikatie niet voorwaarde is voor de toepassing)

RAAD

BESCHIKKING VAN DE RAAD

van 22 juni 1995

tot vaststelling van voorschriften voor het opstellen, voor een overgangperiode, van voorlopige lijsten van inrichtingen in derde landen waaruit de Lid-Staten bepaalde produkten van dierlijke oorsprong, visserijprodukten en levende tweekleppige weekdieren mogen invoeren

(95/408/EG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 43,

Gezien het voorstel van de Commissie ⁽¹⁾,

Gezien het advies van het Europees Parlement ⁽²⁾,

Overwegende dat produkten van dierlijke oorsprong, visserijprodukten en levende tweekleppige weekdieren zijn opgenomen in de lijst van produkten in bijlage II bij het Verdrag; dat op communautair niveau gezondheidsvoorschriften zijn vastgesteld voor de produktie en het in de handel brengen;

Overwegende dat op communautair niveau regelingen zijn vastgesteld voor de invoer uit derde landen; dat krachtens deze regelingen, inzonderheid op grond van artikel 14, onderdeel B, punt 2, onder a), van Richtlijn 71/118/EEG van de Raad van 15 februari 1971 inzake gezondheidsvraagstukken op het gebied van de produktie en het in de handel brengen van vers vlees van pluimvee ⁽³⁾, artikel 4, lid 1, van Richtlijn 72/462/EEG van de Raad van 12 december 1972 inzake gezondheidsvraagstukken en veterinairerechtelijke vraagstukken bij de invoer van runderen, varkens, schapen en geiten, van vers

vlees of van vleesprodukten uit derde landen ⁽⁴⁾, artikel 9, lid 3, onder c), van Richtlijn 91/492/EEG van de Raad van 15 juli 1991 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften voor de produktie en het in de handel brengen van levende tweekleppige weekdieren ⁽⁵⁾, artikel 11, lid 4, onder c), van Richtlijn 91/493/EEG van de Raad van 22 juli 1991 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften voor de produktie en het in de handel brengen van visserijprodukten ⁽⁶⁾, artikel 16, lid 3, onder a), van Richtlijn 92/45/EEG van de Raad van 16 juni 1992 betreffende de gezondheidsvoorschriften en veterinairerechtelijke voorschriften voor het doden van vrij wild en het in de handel brengen van vlees van vrij wild ⁽⁷⁾, artikel 23, lid 3, onder a), van Richtlijn 92/46/EEG van de Raad van 16 juni 1992 tot vaststelling van gezondheidsvoorschriften voor de produktie en het in de handel brengen van rauwe melk, warmtebehandelde melk en produkten op basis van melk ⁽⁸⁾, en artikel 10, lid 3, onder b), van Richtlijn 92/118/EEG van de Raad van 17 december 1992 tot vaststelling van de veterinairerechtelijke en de gezondheidsvoorschriften voor het handelsverkeer en de invoer in de Gemeenschap van produkten waarvoor ten aanzien van deze voorschriften geen specifieke communautaire regelgeving geldt als bedoeld in

⁽¹⁾ PB nr. C 208 van 28. 7. 1994, blz. 9.

⁽²⁾ PB nr. C 276 van 3. 10. 1994, blz. 13.

⁽³⁾ PB nr. L 55 van 8. 3. 1971, blz. 23. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 92/116/EEG (PB nr. L 62 van 15. 3. 1993, blz. 1).

⁽⁴⁾ PB nr. L 302 van 31. 12. 1972, blz. 28. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1601/92 (PB nr. L 173 van 27. 6. 1992, blz. 13).

⁽⁵⁾ PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de EER-Overeenkomst.

⁽⁶⁾ PB nr. L 268 van 24. 9. 1991, blz. 15. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij de EER-Overeenkomst.

⁽⁷⁾ PB nr. L 268 van 14. 9. 1992, blz. 35. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Richtlijn 92/116/EEG (PB nr. L 62 van 15. 3. 1993, blz. 1).

⁽⁸⁾ PB nr. L 268 van 14. 9. 1992, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 94/330/EG van de Commissie (PB nr. L 146 van 11. 6. 1994, blz. 23).

bijlage A, hoofdstuk I, van Richtlijn 89/662/EEG, en, wat ziekteverwekkers betreft, van Richtlijn 90/425/EEG ⁽¹⁾, lijsten moeten worden vastgesteld van de inrichtingen in derde landen waaruit de invoer van bepaalde produkten is toegestaan;

Overwegende dat, teneinde de inspecteurs van de Gemeenschap voldoende tijd te geven om te controleren of de inrichtingen in derde landen aan de communautaire voorschriften voldoen, en om verstoring van de handel met derde landen te voorkomen, gedurende een overgangperiode een vereenvoudigde erkenningsregeling moet worden toegepast;

Overwegende dat in die overgangperiode de bevoegde autoriteit van het betrokken derde land moet garanderen dat aan de communautaire voorschriften inzake bescherming van de volksgezondheid en de diergezondheid wordt voldaan; dat inrichtingen slechts op de lijst mogen worden opgenomen wanneer het betrokken derde land de nodige garanties heeft gegeven dat aan de communautaire voorschriften wordt voldaan;

Overwegende dat moet worden voorzien in een procedure waarbij een nauwe en efficiënte samenwerking tot stand komt tussen de Commissie en de Lid-Staten in het kader van het Permanent Veterinair Comité;

Overwegende dat de Raad de mogelijkheid moet krijgen deze voorlopige maatregelen te verlengen om eventuele onderbrekingen van het traditionele handelsverkeer met derde landen te voorkomen,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING VASTGESTELD:

Artikel 1

1. Deze beschikking is van toepassing op het opstellen en wijzigen van voorlopige lijsten van inrichtingen in derde landen waaruit de Lid-Staten de dierlijke produkten mogen invoeren, zoals omschreven in artikel 2, lid 2, onder a), van Richtlijn 90/675/EEG van de Raad van 10 december 1990 tot vaststelling van de beginselen voor de organisatie van de veterinaire controles voor produkten uit derde landen die in de Gemeenschap worden binnengebracht ⁽²⁾. Deze lijsten van inrichtingen zijn geldig tot de opstelling van de definitieve lijsten van inrichtingen overeenkomstig de bepalingen van de verschillende richtlijnen inzake de veterinaire voorschriften die van toepassing zijn op de invoer.

2. Artikel 2 van deze beschikking is evenwel niet van toepassing op de opstelling van lijsten van inrichtingen in derde landen waaruit de Lid-Staten vers vlees in de zin van artikel 1, derde alinea, van Richtlijn 72/462/EEG mogen invoeren.

⁽¹⁾ PB nr. L 62 van 15. 3. 1993, blz. 49. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Beschikking 94/723/EG van de Commissie (PB nr. L 288 van 9. 11. 1994, blz. 48).

⁽²⁾ PB nr. L 373 van 31. 12. 1990, blz. 1. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Verordening (EEG) nr. 1601/92 (PB nr. L 173 van 27. 6. 1992, blz. 13).

Artikel 2

1. De Commissie kan voor alle produkten die onder artikel 1 vallen volgens de procedure van artikel 4 de voorlopige lijsten opstellen van inrichtingen in derde landen waaruit de invoer is toegestaan wanneer aan de volgende voorwaarden is voldaan:

- a) de inrichtingen moeten gelegen zijn in een derde land of een deel van een derde land dat voorkomt op de lijst van derde landen waaruit de invoer van de betrokken produkten is toegestaan;
- b) de inrichting moet gelegen zijn in een derde land of een deel van een derde land waarvoor de relevante voorschriften inzake invoer en certificering voor de betrokken produkten overeenkomstig de bepalingen van de specifieke richtlijnen zijn vastgesteld;
- c) de bevoegde autoriteit van het betrokken derde land heeft de Commissie voldoende garanties geboden dat de inrichtingen die voorkomen op de lijst of lijsten van instellingen, beantwoorden aan de relevante gezondheidsvoorschriften van de Gemeenschap en dat zij die inrichtingen officieel heeft erkend voor uitvoer naar de Gemeenschap;
- d) de bevoegde autoriteit van het derde land moet een werkelijke bevoegdheid hebben om de uitvoer naar de Gemeenschap van een inrichting waarvoor die autoriteit garanties heeft gegeven, op te schorten indien die garanties niet in acht worden genomen;
- e) een inspectieteam van de Gemeenschap of de Lid-Staat heeft een onderzoek ingesteld naar de structuur en de organisatie van de bevoegde autoriteit die verantwoordelijk is voor de erkenning van de inrichtingen, alsmede naar de bevoegdheden van die bevoegde autoriteit en de garanties die zij kan geven voor de tenuitvoerlegging van de communautaire voorschriften. Deze controle gaat gepaard met een inspectie ter plaatse van een aantal inrichtingen die voorkomen op de door het derde land verstrekte lijst of lijsten.

2. Voor de visserijprodukten zoals omschreven in artikel 2, punt 1, van Richtlijn 91/493/EEG zal de Commissie volgens de procedure van artikel 4 een lijst opstellen van de derde landen of delen van derde landen waaruit de invoer van visserijprodukten is toegestaan ingeval de bevoegde autoriteit van het derde land de Commissie garanties heeft gegeven die ten minste gelijkwaardig zijn aan die welke zijn vastgesteld in Richtlijn 91/493/EEG.

3. De in de leden 1 en 2 bedoelde lijsten kunnen door de Commissie volgens de procedure van artikel 5 in verband met nieuwe informatie worden gewijzigd of aangevuld.

4. Wanneer niet aan de voorwaarden van lid 1, onder e), is voldaan, kan de Commissie, indien alle

andere voorwaarden zijn vervuld, volgens de procedure van artikel 4 de voorlopige lijsten van inrichtingen opstellen waaruit invoer is toegestaan. Voor de invoer uit inrichtingen die op dergelijke lijsten staan, gelden echter niet de in artikel 8, lid 3, van Richtlijn 90/675/EEG bedoelde verminderde fysieke controles, totdat de resultaten van de uit hoofde van artikel 8, lid 3, van die richtlijn verstrekte gegevens over de invoer uit die inrichtingen in dat derde land bekend zijn.

Artikel 3

1. De procedure van artikel 5 kan tevens worden gebruikt om

- i) op grond van de door het betrokken derde land verstrekte gegevens wijzigingen aan te brengen in de overeenkomstig artikel 4 van Richtlijn 72/462/EEG opgestelde lijsten van erkende inrichtingen;
- ii) op grond van de door het betrokken derde land verstrekte gegevens wijzigingen aan te brengen in de overeenkomstig artikel 11, lid 5, van Richtlijn 91/493/EEG opgestelde lijsten van inrichtingen en/of lijsten van fabrieksvaartuigen;
- iii) op grond van de door het betrokken derde land verstrekte gegevens wijzigingen aan te brengen in de overeenkomstig artikel 9, punt 3, onder c), van Richtlijn 91/492/EEG opgestelde lijsten van inrichtingen en de overeenkomstig artikel 9, punt 3, onder b), ii), van genoemde richtlijn afgebakende produktiegebieden;
- iv) wijzigingen aan te brengen in de overeenkomstig artikel 10, lid 3, onder b), van Richtlijn 92/118/EEG opgestelde lijsten van inrichtingen.

2. Voor zover zij zulks nodig acht, oefent de Commissie, alvorens een lijst te wijzigen, een controle ter plaatse uit.

Artikel 4

1. In de gevallen waarin wordt verwezen naar de in dit artikel omschreven procedure leidt de voorzitter deze procedure, hetzij op eigen initiatief, hetzij op verzoek van een vertegenwoordiger van een Lid-Staat, onverwijld in bij het bij Besluit 68/361/EEG ⁽¹⁾ ingestelde Permanent Veterinair Comité, hierna „comité” te noemen.

2. De vertegenwoordiger van de Commissie legt het comité een ontwerp voor van de te nemen maatregelen. Het comité brengt advies uit over dit ontwerp binnen een termijn die de voorzitter kan vaststellen naar gelang van de urgentie van de materie. Het comité spreekt zich uit met de meerderheid van stemmen die in artikel 148, lid 2, van het Verdrag is voorgeschreven voor de aanneming van de besluiten die de Raad op voorstel van de Commissie dient te nemen. Bij de stemming in het comité worden

de stemmen van de vertegenwoordigers van de Lid-Staten gewogen overeenkomstig genoemd artikel. De voorzitter neemt niet aan de stemming deel.

3. a) De Commissie stelt de beoogde maatregelen vast wanneer zij in overeenstemming zijn met het advies van het comité.
- b) Wanneer de beoogde maatregelen niet in overeenstemming zijn met het advies van het comité of indien geen advies is uitgebracht, dient de Commissie onverwijld bij de Raad een voorstel in betreffende de te nemen maatregelen. De Raad besluit met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Indien na verloop van een termijn van 15 dagen te rekenen vanaf de datum van indiening van het voorstel bij de Raad, deze geen maatregelen heeft vastgesteld, stelt de Commissie de voorgestelde maatregelen vast en legt zij deze onmiddellijk ten uitvoer, behalve wanneer de Raad zich met eenvoudige meerderheid van stemmen heeft uitgesproken tegen genoemde maatregelen.

Artikel 5

1. De Commissie stelt de Lid-Staten binnen vijf werkdagen na de ontvangst van de voorgestelde wijzigingen in kennis van de door het betrokken derde land voorgestelde wijzigingen van of aanvullingen op de lijsten van inrichtingen.

2. De Lid-Staten kunnen binnen zeven werkdagen na de ontvangst van de in lid 1 bedoelde wijzigingen van de lijsten van inrichtingen schriftelijk commentaar naar de Commissie zenden.

3. i) Indien er van ten minste één Lid-Staat commentaar is ontvangen, stelt de Commissie de andere Lid-Staten daarvan in kennis binnen de in lid 1 vermelde termijn en plaatst zij het punt op de agenda van het comité, dat volgens de procedure van artikel 4 een besluit neemt.

ii) Indien binnen de in lid 2 vermelde termijn geen commentaar is ontvangen, worden de wijzigingen van de lijst geacht te zijn aanvaard door de Lid-Staten. De Commissie stelt de Lid-Staten daarvan binnen de in lid 1 vermelde termijn in kennis en de invoer uit die inrichting mag vijf werkdagen na de ontvangst van die kennisgeving beginnen.

4. De Commissie neemt regelmatig en ten minste elk halfjaar beschikkingen aan houdende bijwerking van de lijsten van inrichtingen en maakt die bekend in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen*.

Artikel 6

Beschikking 94/941/EG ⁽²⁾ wordt ingetrokken.

⁽¹⁾ PB nr. L 255 van 18. 10. 1968, blz. 23.

⁽²⁾ PB nr. L 366 van 31. 12. 1994, blz. 34.

Artikel 7

De Commissie kan volgens de procedure van artikel 4 overgangsmaatregelen aannemen die nodig zijn om de opstelling en een geordende toepassing van de voorlopige lijsten van inrichtingen volgens de bepalingen van deze beschikking te vergemakkelijken.

Artikel 8

Artikel 19 van Richtlijn 90/675/EEG is, wat deze beschikking betreft, van toepassing ten aanzien van ten uitvoer te leggen vrijwaringsmaatregelen. Indien herhaaldelijk overtredingen worden geconstateerd, schrapt de Commissie de betreffende inrichting van de voorlopige lijst.

Artikel 9

Deze beschikking is van toepassing tot en met 31 december 1996, behoudens verlenging, waartoe de Raad, op voorstel van de Commissie, beslist met gekwalificeerde meerderheid van stemmen.

Artikel 10

Deze beschikking is gericht tot de Lid-Statens.

Gedaan te Brussel, 22 juni 1995.

Voor de Raad
De Voorzitter
Ph. VASSEUR

BESCHIKKING VAN DE RAAD

van 22 juni 1995

tot vaststelling, met betrekking tot salmonella, van de voorschriften voor de steekproefsgewijze microbiologische test van vers rund- en varkensvlees met als bestemming Finland en Zweden

(95/409/EG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 64/433/EEG van de Raad van 26 juni 1964 betreffende de gezondheidsvoorschriften voor de produktie en het in de handel brengen van vers vlees ⁽¹⁾, en inzonderheid op artikel 5, lid 3, onder a) en b),

Overwegende dat de Commissie de door Finland en Zweden voorgelegde operationele programma's inzake de controle op salmonella heeft goedgekeurd en dat die programma's specifieke maatregelen bevatten voor vers rund- en varkensvlees;

Overwegende dat het uitvoeren van de microbiologische tests door een inrichting deel uitmaakt van de aanvullende garanties die aan Finland en Zweden moeten worden geboden, en garanties biedt die gelijkwaardig zijn aan die welke voortvloeien uit het operationeel programma van Finland en Zweden, zoals erkend bij de relevante beschikkingen van de Commissie;

Overwegende dat Finland en Zweden voor de invoer van partijen uit derde landen ten minste even strenge voorwaarden moeten stellen als in de onderhavige beschikking zijn vastgesteld;

Overwegende dat met betrekking tot de toe te passen bemonsteringsmethoden een onderscheid moet worden gemaakt tussen karkassen en halve karkassen enerzijds en vierendelen, delen en kleinere stukken anderzijds;

Overwegende dat rekening moet worden gehouden met de internationale methoden voor steekproefsgewijze microbiologische tests;

Overwegende dat deze microbiologische tests niet vereist zijn voor vers vlees dat afkomstig is van een inrichting die

onderworpen is aan een programma dat erkend is als gelijkwaardig aan het door Finland en Zweden uitgevoerde programma;

Overwegende dat de bepalingen van deze beschikking geen afbreuk doen aan de bepalingen die uit hoofde van artikel 5, lid 2, van Richtlijn 64/433/EEG kunnen worden aangenomen,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING VASTGESTELD:

Artikel 1

Uit hoofde van artikel 5, lid 3, onder a), van Richtlijn 64/433/EEG worden zendingen van vers rund- en varkensvlees met als bestemming Finland en Zweden aan de voorschriften van de artikelen 2, 3 en 4 onderworpen.

Artikel 2

Vers rund- en varkensvlees met als bestemming Finland en Zweden moet in de inrichting van oorsprong steekproefsgewijs op salmonella worden onderzocht aan de hand van de in artikel 5, lid 3, onder a), van Richtlijn 64/433/EEG bedoelde microbiologische tests. Deze microbiologische tests moeten overeenkomstig de bijlage worden uitgevoerd.

Artikel 3

Voor vers rund- en varkensvlees dat afkomstig is van een inrichting die onderworpen is aan een programma dat volgens de procedure van artikel 16 van Richtlijn 64/433/EEG is erkend als gelijkwaardig aan het door Finland en Zweden uitgevoerde programma, zijn de bij de onderhavige beschikking voorgeschreven microbiologische tests niet vereist.

Artikel 4

De Raad die een besluit neemt op een voorstel van de Commissie, opgesteld in het licht van een verslag dat is

⁽¹⁾ PB nr. 121 van 29. 7. 1964, blz. 2012/64. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Besluit 95/1/EG, Euratom, EGKS (PB nr. L 1 van 1. 1. 1995, blz. 1).

gebaseerd op het resultaat van de door Finland en Zweden uitgevoerde operationele programma's en de ervaringen die zijn opgedaan bij de toepassing van de onderhavige beschikking, beziet deze beschikking vóór 1 juli 1998 opnieuw.

Artikel 5

Deze beschikking is van toepassing met ingang van 1 juli 1995.

Artikel 6

Deze beschikking is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 22 juni 1995.

Voor de Raad

De Voorzitter

Ph. VASSEUR

BIJLAGE

DEEL A

BEMONSTERINGSMETHODE

1. Karkassen en halve karkassen en vierendelen die in het slachthuis van oorsprong verkregen zijn („swab-techniek”)

Op de plaatsen die het sterkst aan verontreiniging zijn blootgesteld worden aan de oppervlakte met wattenstaafjes (swabs) monsters genomen. Met deze swab-techniek worden ook monsters genomen op alle snijvlakken. Karkassen van runderen worden op ten minste drie plaatsen bemonsterd (poot, flank en nek); karkassen van varkens worden op ten minste twee plaatsen bemonsterd (poot en brisket).

Om kruisverontreiniging te voorkomen moeten de monsters worden genomen zonder dat het vlees voor het overige wordt aangeraakt en moeten steriele swabs en mallen worden gebruikt.

De in de eerste alinea beschreven bemonsteringsplaatsen (20 cm x 20 cm) worden afgestreken met twee steriele wattenstaafjes. Het eerste staafje wordt bevochtigt met steriel peptonwater en met het staafje wordt verschillende keren stevig over de bemonsteringsplaats gewreven. Het tweede wattenstaafje wordt droog gebruikt en daarmee wordt eveneens de bemonsteringsplaats afgestreken. De wattenstaafjes worden vervolgens in 100 ml gebufferd peptonwater geplaatst.

Elk monster wordt naar behoren gemerkt en geïdentificeerd.

2. Vierendelen en delen die afkomstig zijn van een andere inrichting dan het slachthuis van oorsprong van het karkas, de delen en kleinere stukken („destructieve methode”)

Stukjes weefsel worden verkregen door een steriele kurkboor in het vlees te duwen of door met steriele instrumenten een stukje weefsel van ongeveer 25 cm² af te snijden. De monsters worden aseptisch overgebracht in een monsterrecipiënt of in een plastic dilutiezakje en worden gehomogeniseerd (met een Stomacher of een Blender). Monsters bevroren vlees blijven bevroren tijdens het vervoer naar het laboratorium. Monsters van gekoeld vlees worden niet bevroren maar blijven gekoeld. Aparte monsters uit dezelfde zending mogen worden samengevoegd.

Elk monster wordt naar behoren gemerkt en geïdentificeerd.

DEEL B

AANTAL TE NEMEN MONSTERS

1. Karkassen, halve karkassen, in maximaal drie stukken gesneden halve karkassen en vierendelen zoals bedoeld in deel A, punt 1

Het aantal stuks (karkassen of halve karkassen) in een zending waarvan aselekt aparte monsters moeten worden genomen, bedraagt:

<i>Zending (aantal stuks)</i>	<i>Aantal te bemonsteren stuks</i>
1 - 24	Aantal gelijk aan het aantal stuks met een maximum van 20
25 - 29	20
30 - 39	25
40 - 49	30
50 - 59	35
60 - 89	40
90 - 199	50
200 - 499	55
500 of meer	60

2. Vierdelen, delen en kleinere stukken zoals bedoeld in deel A, punt 2

Het aantal verpakkingseenheden in de zending waarvan aselekt aparte monsters moeten worden genomen, bedraagt:

<i>Zending</i> (aantal verpakkingseenheden)	<i>Aantal te bemonsteren</i> <i>verpakkingseenheden</i>
1 - 24	Aantal gelijk aan het aantal verpakkingseenheden met een maximum van 20
25 - 29	20
30 - 39	25
40 - 49	30
50 - 59	35
60 - 89	40
90 - 199	50
200 - 499	55
500 of meer	60

Naar gelang van het gewicht van de verpakkingseenheden kan het aantal te bemonsteren verpakkingseenheden worden verminderd door de volgende coëfficiënten toe te passen:

Gewicht van de verpakkingseenheden	> 20 kg	10 - 20 kg	< 10 kg
Coëfficiënt	× 1	× ¾	× ½

DEEL C

MICROBIOLOGISCHE METHODE VOOR HET ONDERZOEK VAN DE MONSTERS

Het microbiologische onderzoek van de monsters op Salmonella moet worden verricht volgens de standaardmethode van de Internationale Organisatie voor normalisatie, ISO 6579: 1993. De Raad kan echter op voorstel van de Commissie per geval andere methoden toestaan die gelijkwaardige garanties bieden.

BESCHIKKING VAN DE RAAD

van 22 juni 1995

tot vaststelling van de voorschriften voor de steekproefsgewijze microbiologische test in de inrichting van oorsprong van slachtpluimvee met als bestemming Finland en Zweden

(95/410/EG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 90/539/EEG van de Raad van 15 oktober 1990 tot vaststelling van veterinaire handelsverkeer en de invoer uit derde landen van pluimvee en broedeieren⁽¹⁾, en inzonderheid op artikel 10 ter, lid 1,

Overwegende dat de Commissie de door Finland en Zweden voorgelegde operationele programma's inzake de controle op salmonella heeft goedgekeurd en dat die programma's specifieke maatregelen bevatten voor slachtpluimvee;

Overwegende dat de uitvoering van de microbiologische tests door een bedrijf deel uitmaakt van de aanvullende garanties die aan Finland en Zweden moeten worden geboden, en garanties biedt die gelijkwaardig zijn aan die welke voortvloeien uit het operationeel programma van Finland en Zweden, zoals erkend bij de relevante beschikkingen van de Commissie;

Overwegende dat Finland en Zweden voor de invoer van partijen slachtpluimvee uit derde landen ten minste even strenge voorwaarden moeten stellen als in de onderhavige beschikking zijn vastgesteld;

Overwegende dat, voor het vaststellen van de voorschriften voor de steekproefsgewijze uitgevoerde microbiologische test, de bemonsteringsmethode moet worden vastgesteld, alsmede het aantal monsters dat moet worden genomen, en de microbiologische methode voor het onderzoek van die monsters;

Overwegende dat, met betrekking tot de draagwijdte van de test en de toe te passen methoden, rekening moet worden gehouden met het advies van het Wetenschappelijk Veterinair Comité van 10 juni 1994;

Overwegende dat die microbiologische tests niet vereist zijn voor slachtpluimvee dat afkomstig is van een bedrijf dat onderworpen is aan een programma dat erkend is als

gelijkwaardig aan het door Finland en Zweden uitgevoerde programma;

Overwegende dat, overeenkomstig artikel 10 ter, lid 2, van Richtlijn 90/539/EEG, in de bepalingen van de onderhavige beschikking rekening is gehouden met het operationele programma dat door Finland en Zweden aangenomen is en ten uitvoer gelegd wordt,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING VASTGESTELD:

Artikel 1

Uit hoofde van artikel 10 ter van Richtlijn 90/539/EEG worden zendingen slachtpluimvee met bestemming Finland en Zweden onderworpen aan de voorschriften van de artikelen 2 en 3.

Artikel 2

De in artikel 10 ter van Richtlijn 90/539/EEG bedoelde microbiologische test voor salmonella wordt overeenkomstig bijlage A uitgevoerd.

Artikel 3

1. Slachtpluimvee met als bestemming Finland en Zweden gaat vergezeld van de in bijlage II vervatte verklaring.

2. De in lid 1 bedoelde verklaring kan:

— ofwel het certificaat van model 5 van bijlage IV bij Richtlijn 90/539/EEG vergezellen,

— ofwel in het in het eerste streepje bedoelde certificaat worden opgenomen.

Artikel 4

De Raad die een besluit neemt op een voorstel van de Commissie, opgesteld in het licht van een verslag dat is gebaseerd op het resultaat van de door Finland en

⁽¹⁾ PB nr. L 303 van 31. 10. 1990, blz. 6. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Besluit 95/1/EG, Euratom, EGKS (PB nr. L 1 van 1. 1. 1995, blz. 1).

Zweden uitgevoerde operationele programma's en de ervaringen die zijn opgedaan bij de toepassing van de onderhavige beschikking, beziet deze beschikking vóór 1 juli 1998 opnieuw.

Artikel 5

Deze beschikking is van toepassing met ingang van 1 juli 1995.

Artikel 6

Deze beschikking is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 22 juni 1995.

Voor de Raad

De Voorzitter

Ph. VASSEUR

BIJLAGE A

1. Bemonsteringsmethode

Het koppel moet worden bemonsterd in de laatste 14 dagen vóór het slachten. De te nemen monsters zijn met name verzamelmonsters van uitwerpselen, samengesteld uit aparte monsters van verse uitwerpselen met een gewicht van ten minste 1 g, die aseptic zijn genomen op een aantal plaatsen in het gebouw waar de dieren worden gehouden, of, wanneer de dieren vrije toegang hebben tot meer dan één gebouw in een bepaald bedrijf, in elke groep gebouwen van het bedrijf waar dieren worden gehouden.

2. Aantal te nemen monsters

Het aantal plaatsen waar aparte monsters van uitwerpselen moeten worden genomen voor de samenstelling van een verzamelmonster, bedraagt:

Aantal dieren in een gebouw

*Aantal monsters van uitwerpselen
dat moet worden genomen in het
gebouw of de groep gebouwen van
het bedrijf*

<i>Aantal dieren in een gebouw</i>	<i>Aantal monsters van uitwerpselen dat moet worden genomen in het gebouw of de groep gebouwen van het bedrijf</i>
1 - 24	Aantal gelijk aan het aantal dieren met een maximum van 20
25 - 29	20
30 - 39	25
40 - 49	30
50 - 59	35
60 - 89	40
90 - 199	50
200 - 499	55
500 of meer	60

3. Microbiologische methode voor het onderzoek van de monsters

Het microbiologisch onderzoek van de monsters op salmonella moet worden verricht volgens de standaardmethode van de Internationale Organisatie voor normalisatie, ISO 6579:1993. De Raad kan echter op voorstel van de Commissie per geval andere methoden toestaan die gelijkwaardige garanties bieden.

BIJLAGE B

VERKLARING

Ondergetekende, officieel dierenarts, verklaart dat het slachtpluimvee met een negatief resultaat onderworpen is aan de bepalingen van Beschikking 95/410/EG van de Raad van 22 juni 1995 tot vaststelling van de voorschriften voor de steekproefsgewijze microbiologische test in de inrichting van oorsprong van slachtpluimvee met als bestemming Finland en Zweden ⁽¹⁾.

Gedaan te,
(Datum)

.....
(Handtekening)

Stempel

.....
(Naam (in hoofdletters))

.....
(Kwalificatie)

⁽¹⁾ PB nr. L 243 van 11. 10. 1995, blz. 25.

BESCHIKKING VAN DE RAAD

van 22 juni 1995

tot vaststelling, met betrekking tot salmonella, van de voorschriften voor de steekproefsgewijze microbiologische test van vers vlees van pluimvee met als bestemming Finland en Zweden

(95/411/EG)

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap,

Gelet op Richtlijn 71/118/EEG van de Raad van 15 februari 1971 inzake gezondheidsvraagstukken op het gebied van de produktie en het in de handel brengen van vers vlees van pluimvee ⁽¹⁾, en inzonderheid op artikel 5, lid 3, onder a),

Overwegende dat de Commissie de door Finland en Zweden voorgelegde operationele programma's inzake de controle op salmonella heeft goedgekeurd en dat die programma's specifieke maatregelen bevatten voor vers vlees van pluimvee;

Overwegende dat de uitvoering van de microbiologische tests door een bedrijf deel uitmaakt van de aanvullende garanties die aan Finland en Zweden moeten worden geboden, en garanties biedt die gelijkwaardig zijn aan die welke voortvloeien uit het operationeel programma van Finland en Zweden, zoals erkend bij de relevante beschikkingen van de Commissie;

Overwegende dat Finland en Zweden voor de invoer van partijen vers vlees van pluimvee uit derde landen ten minste even strenge voorwaarden moeten stellen als in de onderhavige beschikking zijn vastgesteld;

Overwegende dat voor de vaststelling van de voorschriften voor de steekproefsgewijze uitgevoerde microbiologische test de bemonsteringsmethode moet worden vastgesteld, alsmede het aantal monsters dat moet worden genomen, en de microbiologische methode voor het onderzoek van de monsters;

Overwegende dat met betrekking tot de toe te passen bemonsteringsmethoden een onderscheid moet worden gemaakt tussen hele karkassen enerzijds en delen van karkassen en slachtafvallen anderzijds;

Overwegende dat rekening moet worden gehouden met de internationale methoden voor microbiologisch onderzoek van monsters;

Overwegende dat deze microbiologische tests niet vereist zijn voor vers vlees van pluimvee dat afkomstig is van een inrichting die onderworpen is aan een programma dat erkend is als gelijkwaardig aan het door Finland en Zweden uitgevoerde programma;

Overwegende dat de bepalingen van deze beschikking geen afbreuk doen aan de wijzigingen van de bijlagen bij Richtlijn 71/118/EEG, die krachtens artikel 19 van die richtlijn aangenomen kunnen worden,

HEEFT DE VOLGENDE BESCHIKKING VASTGESTELD:

Artikel 1

Uit hoofde van artikel 5, lid 3, onder a), van Richtlijn 71/118/EEG, zoals voorzien bij Besluit 95/1/EG, Euratom, EGKS, worden zendingen vers vlees van pluimvee met als bestemming Finland en Zweden aan de voorschriften van de artikelen 2 en 3 onderworpen.

Artikel 2

Vers vlees van pluimvee met als bestemming Finland en Zweden moet in de inrichting van oorsprong overeenkomstig de bijlage met steekproefsgewijze uitgevoerde microbiologische tests op salmonella worden onderzocht.

Artikel 3

Voor vlees van pluimvee dat afkomstig is van een inrichting die onderworpen is aan een programma dat volgens de procedure van artikel 21 van Richtlijn 71/118/EEG is erkend als gelijkwaardig aan het door Finland en Zweden uitgevoerde programma, zijn de in de onderhavige beschikking bedoelde microbiologische tests niet vereist.

Artikel 4

De Raad die een besluit neemt op een voorstel van de Commissie opgesteld in het licht van een verslag dat

⁽¹⁾ PB nr. L 55 van 8. 3. 1971, blz. 23. Richtlijn laatstelijk gewijzigd bij Besluit 95/1/EG, Euratom, EGKS (PB nr. L 1 van 1. 1. 1995, blz. 1).

gebaseerd is op het resultaat van de door Finland en Zweden uitgevoerde operationele programma's en de ervaringen die zijn opgedaan bij de toepassing van de onderhavige beschikking, beziet deze beschikking vóór 1 juli 1998 opnieuw.

Artikel 5

Deze beschikking is van toepassing met ingang van 1 juli 1995.

Artikel 6

Deze beschikking is gericht tot de Lid-Staten.

Gedaan te Brussel, 22 juni 1995.

Voor de Raad
De Voorzitter
Ph. VASSEUR

BIJLAGE

DEEL A

BEMONSTERINGSMETHODE

1. Karkassen (met nekvel)

De gehele partij wordt steekproefsgewijze bemonsterd. De monsters bestaan uit stukjes nekvel van ongeveer 10 g die aseptisch worden genomen met een steriel scalpel en een steriel pincet. De monsters worden gekoeld bewaard bij 4 °C totdat zij worden onderzocht. Vóór het onderzoek worden de monsters tienvoudig verdund in gebufferd peptonwater en geïncubeerd bij 37 °C gedurende 16 à 20 uur. Vervolgens worden de voorophopingsbouillons onderzocht op salmonella overeenkomstig de in deel C beschreven methode. Voor de ophoping mogen gedeelten van ten hoogste tien voorophopingsbouillons worden samengevoegd.

De monsters worden naar behoren gemerkt en geïdentificeerd.

2. Karkassen zonder nekvel, delen van karkassen en slachtafvallen

Stukjes weefsel van ongeveer 25 g worden genomen door een steriele kurkboor in het vlees te duwen of door met steriele instrumenten een plakje weefsel af te snijden. De monsters worden gekoeld bewaard bij 4 °C totdat zij worden onderzocht. Voor het onderzoek worden de monsters tienvoudig verdund in peptonwater en geïncubeerd bij 37 °C gedurende 16 à 20 uur. Vervolgens worden de voorophopingsbouillons onderzocht op salmonella overeenkomstig de in deel C beschreven methode. Voor de ophoping mogen gedeelten van ten hoogste tien voorophopingsbouillons worden samengevoegd.

De monsters worden naar behoren gemerkt en geïdentificeerd.

DEEL B

AANTAL TE NEMEN MONSTERS

Het aantal verpakkingseenheden van de zending waarvan aselekt aparte monsters moeten worden genomen, bedraagt:

<i>Zending (aantal verpakkingseenheden)</i>	<i>Aantal te bemonsteren verpakkingseenheden</i>
1 - 24	Aantal gelijk aan het aantal eenheden met een maximum van 20
25 - 29	20
30 - 39	25
40 - 49	30
50 - 59	35
60 - 89	40
90 - 199	50
200 - 499	55
500 of meer	60

Naar gelang van het gewicht van de verpakkingseenheden kan het aantal te bemonsteren verpakkingseenheden worden verminderd door de volgende coëfficiënten toe te passen:

Gewicht van de verpakkingseenheden	> 20 kg	10 - 20 kg	< 10 kg
Coëfficiënt	× 1	× ¾	× ½

DEEL C

MICROBIOLOGISCHE METHODE VOOR HET ONDERZOEK VAN DE MONSTERS

Het microbiologische onderzoek van de monsters op salmonella moet worden verricht volgens de standaardmethode van de Internationale Organisatie voor normalisatie, ISO 6579:1993. De Raad kan echter op voorstel van de Commissie per geval andere methoden toestaan die gelijkwaardige garanties bieden.
